

Een troepje mannen was aan 't pot-verteren;
nuchter-luidruchtig in de heldre zon
klonken hun stemmen. In een kroeg begon
heftig een twist tusschen twee quasi-heeren.

In 't stille bosch ben ik de stad ontvlucht. —
Op 't jonge gras onder een ouden boom
lag ik te staren in de blauwe lucht.

De warme dag maakte mijn leden loom.
Vaag klonk tot mij het gonzend stadsgerucht,
ik sloot mijn oogen en was innig-vroom.

Richard de Cneudt

OCTOBER

Droomende October strooit de stille wegen
vol goudblond loover, dat glimlachend wacht
den vreedgen dood, die ver, in schuchtren zegen,
troostrijk en schoon uit blauwe luchten lacht.

Teer windgesuis waait als een droom mij tegen,
en alle menschen wandlen vroom en zacht,
zwijgend, waar zooveel blijde stemmen zwegen,
dragen berustend, zonder vreugde of klacht,

der moede dagen stervens-bleeke pracht;
de wolken zeilen traag, met veel verzwegen
weemoed, die stil naar verren zomer smacht,

en aan elk twijgskén, goud- en geelbevlagd,
trilt nog wat zonne, die te vlammen tracht,
en ruischt een lied, om eigen stem verlegen...